

ydes der Lønning og Forplejning m. v. paa samme Vilkaar og efter samme Regler som for Personel af tilsvarende Grad i Hæren eller Søværnet.

Denne Bestemmelse er fastsat under Hensyntagen til, at Tjenesten i disse Tilfælde er af et saadant Omfang, at de paa-gældende ikke vil kunne passe deres civile Erhverv ved Siden af. Naar Tjenesten er af mindre Omfang, saaledes at de paagældende kun delvis afskæres fra deres normale, civile Indtjeningsmuligheder, ydes der kun en mindre Godtgørelse.

Til Personer, der som Elever gennemgaar Kursus for Grupperførere, Delingsførere og Kompagnichefer, er der foreslaaet ydet et dagligt Vederlag som Godtgørelse for Afsavn af Arbejdsfortjeneste m. v., idet man ikke med Rimelighed kan forvente, at de paagældende Personer selv skal kunne bære de Udgifter, som vil være forbundet med at gennemgaa de nævnte Kursus i Form af tabt Arbejdsfortjeneste m. v.

Størrelsen af den nævnte Godtgørelse paaregnes fastsat paa Finansloven.

Endvidere er det i Paragraffen foreslaaet, at der til Personer, der virker som Instruktører i Hjemmeværnet, skal ydes et særligt Vederlag, idet man ikke finder, at dette Arbejde vil kunne forlanges udført uden Betaling. Vederlaget, der fastsættes paa Finansloven, er tænkt beregnet som Timebetaling.

Man er opmærksom paa, at det eventuelt vil være nødvendigt at tilvejebringe Regler om de af Hjemmeværnets ordning omfattede Personers Stilling i Tilfælde af Ulykkestilfælde m. v. indtruffet under Tjenesten, og de herhenhørende Spørgsmaal vil derfor blive optaget til Forhandling mellem Krigsministeriet og Socialministeriet med Henblik paa eventuel Forelæggelse af herpaa sigtende Lovforslag for Rigsdagen.

ad § 17.

Det er ikke anset for formaalstjenligt i Fredstid at lade Militær Straffelov gælde for Hjemmeværnets Styrker, idet denne Lovs Bestemmelser vilde komme til at virke for rigoristisk.

Da Uddannelsen i Hjemmeværnet i visse Henseender kan sidestilles med Uddannelse til Civilbeskyttelsestjenesten, og da der for denne Tjenestes Personel i Lov Nr. 336 af 25. Juni 1940, § 7, er udformet Straffe- og Retsplejebestemmelser, der er prøvede i Praksis, har man fundet det praktisk at optage tilsvarende Bestemmelser i Loven, idet disse maa anses for velanvendelige til Formaalet.

De i Militær Straffelov for Krigstilfælde gældende Bestemmelser finder i Medfør af Lovens § 6 Anvendelse paa Hjemmeværnets Styrker i Krigstid, jfr. tillige Lovens § 2.

Der er aabnet Mulighed for, at man om fornødent ved kongelig Anordning kan give visse af Hjemmeværnets Befalingsmænd Adgang til at anvende disciplinære Midler.

ad § 18.

Hjemmeværnets Uddannelse foregaar hovedsageligt lokalt. Uddannelsen tager Sigte paa at gøre Personellet anvendeligt til de Opgaver, der paalægges dem og at gøre dem fortrolige med Vaaben og øvrige Midler.

Ved Fastsættelse af Bestemmelserne for Uddannelsen har man tilstræbt at gøre Hjemmeværnspligten saa lidet byrdefuld som muligt og derfor lagt Vægt paa, at der i mindst muligt Omfang gribes forstyrrende ind i Personellets civile Erhverv.

Det er Tanken, at der aarligt fra Hæren og Søværnet til Hjemmeværnet overføres et Antal hjemsendte, uddannede værnepligtige, der ikke finder Anvendelse i disses Mobiliseringsstyrker. Herved bliver det muligt aarligt at fritage et tilsvarende Antal af de ældste Aargange ved Hjemmeværnet for Deltagelse i den fortsatte Uddannelse.

Varigheden af de forskellige Kursus paa Hjemmeværnets Befalingsmandsskole er sat saa lavt som muligt. For frivillige, der maatte ønske Uddannelse til Befalingsmænd, vil der eventuelt ved Kompagnierne kunne iværksættes en forberedende Befalingsmandsuddannelse.

ad § 19.

Det er paaregnet, at Hærens og Søværnets Øvelsespladser og Skydebaner i størst mulig Udstrækning skal anvendes ogsaa af Hjemmeværnet. I de Tilfælde, hvor dette ikke kan lade sig gøre, er det Tanken at tilvejebringe de fornødne Øvelsespladser for Hjemmeværnets Styrker ved Leje. Normalt vil der kun være Brug for Arealer af meget begrænset Omfang. Ikke desto mindre har man anset det for hensigtsmæssigt i Loven at fastslaa, at Lov Nr. 117 af 11. April 1934 om Ekspropriation i visse militære Øjemed ogsaa vil kunne finde Anvendelse for saa vidt angaar Hjemmeværnet, saafremt det i enkelte Tilfælde skulde vise sig paakrævet at erhverve visse Arealer.

Endvidere har man fundet det hensigtsmæssigt i Loven at fastslaa, at Bestemmelserne i Lov Nr. 91 af 29. Marts 1924 om Indkvartering, Kapitel 2, ogsaa gælder for Hjemmeværnets Styrker. Det nævnte Ka-